

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7T/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622010542
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1622010542.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. novembra 2023 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bydliskom C. D. XX

sa uznáva za vinného, že

v čase od 10.00 h dňa 19.04.2022 do 13.45 h dňa 28.04.2022 v železničnej stanici Plavecký Mikuláš, okres Malacky odcudzil spolu s odsúdeným E. F. a odsúdeným G. H. kovový materiál, konkrétne koľajnice typu A v dĺžke 80 m, srdcovky JSR-A v počte 2 ks, pridrznice v tvare A v počte 4 ks, spojky ploché v tvare A v počte 32 ks, tým spôsobom, že ich zdemontoval, naložil do ich dodávky zn. Citroen Jumper s ev. č. G. - XXXXX a tento kovový materiál odovzdal v zberných surovinách, čím poškodenej spoločnosti Železnice SR, Klemensova 8, vznikla škoda vo výške 2.148,8 Eur,
t e d a

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa mu

ukladá

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému A. B., ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Železnice Slovenskej republiky, IČO: 31 364 501, so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava škodu vo výške 2.179,98 Eur.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 07. novembra 2023 Okresnému súdu Malacky obžalobu č.1Pv 232/22/1106-15 na obžalovaných A. B., E. F. a G. H. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Dňa 25.01.2023 súd vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým boli obžalovaný A. B. spolu s E. F. a G. H. uznaní vinnými za skutok uvedený v obžalobe s právnou kvalifikáciou tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Trestný rozkaz voči obvinenému E. F. a G. H. nadobudol právoplatnosť dňa 09.02.2023. Proti tomu trestnému rozkazu podal obžalovaný A. B. v zákonnej lehote odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rámci ktorého vypočul obžalovaného A. B., svedkov E. F., G. H., F. I., E. A., svedkyňu - splnomocnenú zástupkyňu poškodeného G. J. K., prečítal výpoveď svedka L. C., prečítaním súd oboznámil podstatné listinné dôkazy, najmä zápisnicu o obhliadke miesta činu č.l. 8, fotodokumentáciu z obhliadky miesta činu na č.l. 56 - 61, evidenčnú kartu vozidla č.l. 14, vyčíslenie škody na č.l. 10, výpis zo Zberných surovín č.l. 69 - 70, fotodokumentáciu na č.l. 72 - 73, aktualizovaný odpis z registra trestov obžalovaného, centrálnu evidenciu správnych deliktov obžalovaného. Na podklade takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku

Obžalovaný A. B. vypovedal, že je nevinný. Uviedol, že pracoval v lese ako pilčík v smere na Rohožník od strelnice, kde videl v lese vyhodené batérie, pletivo, sudy. Povedal o tom doma švagrom E. F. a G. H., že keď si chcú zarobiť, nech idú preto. E. F., pokiaľ vie mal červený Citroen - dodávku. Išli si preto, nevie čo bolo ďalej, asi zobrali to, čo im ukázal a dali to zberných surovín. V tom čase sa živil tým, že skupoval staré autá a ešte bol pilčík.

Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že sa tam nenachádzali koľajnice a prídržnice. V čase skutku dňa 19.04.2022 išiel svojim autom, E. F. a G. H. išli za ním. Miesto im ukázal, bolo to v takej priekope, v lese. On potom odišiel. Nechal ich na tom mieste a išiel rozoberať autovraky. Oni sa po ceste naspäť u neho zastavili, naložili motory a sami to odniesli do zberných surovín, on s nimi nešiel. Ako bol v lese nestretol inú osobu alebo auto. Obžalovaný uviedol, že bol na tom mieste jedenkrát, vtedy im to ukázal a hotovo. Nevie kedy to bolo, mohlo to byť v lete, bolo teplo. Na mieste v okolí železničnej stanice Plavecký Mikuláš bol s ostatnými spoluobžalovanými iba tento jeden raz, čo im ukázal tieto veci.

Súd na návrh prokurátora prečítal výsluch obžalovaného z prípravného konania zo dňa 03.08.2022 na č.l. 31 - 34, kde uviedol, že bolo koncom mesiaca apríl tohto roku, kedy oslovil chalanov E. F. a G. H., aby išli spolu kopať železo do žst. Plavecký Mikuláš, nakoľko v tejto lokalite robil predtým pilčíka a vie koľko je tam železa. On išiel na pickupe Škoda Felícia a E. s G. išli na červenom Citroene - dodávke. Keď prišli do tej stanice do Mikuláša, tak chalani začali kopať a nakopali nejaké železo, čo bolo miestami aj pod zemnou, nakoľko je to nevyužívaná stanica. Naložili asi dva kusy takých dlhých íčiek aj koľajníc a potom nejaké iné ťažké železá, potom železný podval v tvare U. Keď to naložili išli spolu preč, E. s G. išli spolu na dodávke a on na Pick UP-e. Keď odchádzali zo stanice, tak sa vyhýbali bielej dodávke, ktorá sa hneď otočila a išla za nimi až po strelnicu, potom sa otočila. On išiel domov, kde si nachystal dva motory, chalani prišli potom k nemu domov, tam naložil motory a išli všetci spolu do Senice do zberne, kde to odovzdali. Bolo toho asi 1000 kg a dostali za to 350,- €, pričom on si zobral peniaze len za motory a peniaze za to železo si nezobral. Z tejto stanice bol už aj predtým brat staré železo, nejaké ríny a iné všelijaké železá, už presne nevie a stále ho tam je veľa, toho železa, čo by sa dalo pobrať.

Obžalovaný k prečítanému výsluchu uviedol, že to čo je vo výsluchu je hlúposť, to on nepovedal. Policajt zapísal to, čo nehovoril, chcel ísť odtiaľ rýchlo preč, preto to podpísal. On nevie dobre písať a čítať, ledva napísal odvolačku.

Svedok F. I. uviedol, že obžalovaného A. B. pozná z videnia. Bolo to v apríli minulého roku. Títo chalani, ktorých tu dnes videl na začiatku pojednávania, teda A., E. F. a G. H. mu priniesli 5-6 druhov železného odpadu, vie, že tam bol motor, autovrak, vyšúpaná meď, hliník a vie, že tam boli aj spojné koľajnice. Pamätá si to aj preto, lebo vtedy boli dobré ceny železa, ľudia vtedy veľmi nosili a on mal aj vysokú tržbu. Tie koľajnice, že priniesli si pamätá preto, lebo mu chýbalo do kamióna 6 ton koľajníc, a preto sa potešil, že to zaplní. Myslel si, že pracovali pre niekoho, že to našli niekde v lese. Bolo toho 900 kg tých koľajníc. Pri tejto príležitosti im povedal, že už viac im nezoberie takéhoto typu železa. Potom dňa 17.06.2022 (pamätá si preto, lebo bol na seminári) mu volal policajt, že sa stratili koľajnice, niekde v lese na strelnici, že tam videli auto, ktoré patrí týmto obžalovaným, ktorí k nemu vozia železo. Potvrdil, že títo boli u neho, že doniesli železo, že ich pozná. Ešte policajtovi povedal, že tie koľajnice boli odborne rezané, preto si myslel, že ich obžalovaní niekde našli, preto ich zobral. Na otázku prokurátora, či tie koľajnice dovezli naraz a akým spôsobom, svedok uviedol, bolo to na dodávke, ale nepamätá si farbu ani typ. Bolo to naraz. Svedok, uviedol, že vie, že mu E. F. hovoril, že ich našli. Bolo to v apríli minulý rok. Na otázku obhajcu svedok F. I. uviedol, že sa bavil s E. F., ktorý mu uviedol, odkiaľ sú tie koľajnice, povedal mu, že ich našli a on šoféroval dodávku. G. H. mal vyšúpanú meď. Vie, že si delili kto čo má. Dal im peniaze spolu všetkým, to ako si to podelili nevie. Na otázku obhajcu, či si pamätá, ktorý z týchto kovov doniesol obžalovaný A. B., svedok uviedol, že si myslí, že to boli tie autovraky, ale boli tam všetci títo chalani. Svedok uviedol, že nevie, či s tým šrotom prišli všetci spolu na tej dodávke.

Na návrh prokurátora súd prečítal zápisnicu o výpovedi svedka F. I. zo dňa 21.10.2022 na č.l. 51 – 52, kde okrem iného uviedol, že je zamestnaný v zberných surovinách, kde okrem iných činností vykupuje železný šrot a farebné kovy. Dňa 19.04.2022 prišiel E. F. spolu s A. B. na starej červenej dodávke, na ktorej dovezli narezané koľajnice, skrutky, spojky, podložky a iné železá pochádzajúce zo železnice. Nakoľko vedel, že tieto kovy pochádzajú zo železnice, povedal im, že im to nezoberie. Ukecali ho, že pracujú na železnici a demontujú starú trať, vraj tie koľajnice majú vybavené so železnicami a že určite nie sú kradnuté, dokonca mali aj reflexné oranžové oblečenie ako železničiar. Tak im povedal, že dobre, ale naposledy. V ten deň to bolo 1000 kg železa, pričom koľajníc z toho bolo asi 600 kg. V ten deň 19.04.2022 odovzdávali tie koľajnice G. H. spolu s A. a E.. Koľajnice priniesli spolu tri krát, pričom vždy tam bolo nejaké iné železo. Koľajníc bolo dokopy asi okolo 1000 kg. Dňa 19.04.2022 sa medzi odovzdanými vecami mohol nachádzať aj nejaký motor z auta, nakoľko oni skoro každý krát doniesli nejaký starý motor z auta. Označenie „ťažký starý upravený šrot >4mm –D13/E3“, znamená, že pod týmto označením vykupujú železo o hrúbke väčšej ako 4 mm a upravené znamená, že jeho dĺžka nepresahuje 1,5m, patria tam napríklad tie motory z áut, brzdové kotúče a iné. Taktiež pod týmto vykúpil tie koľajnice aj keď ich dĺžka bola väčšia ako 1,5m, nakoľko koľajnica je najkvalitnejšie železo, z toho dôvodu sa ho toto pravidlo netýka.

Svedok k prečítanej výpovedi uviedol, čo vypovedal na polícii, to sedí. On si to už presne nepamätá, či došli všetci na jednom aute, ale bolo to tak, ako uviedol vo výsluchu na polícii. Ohľadom odovzdávania peňazí uviedol, že sa pridržiava toho, čo uviedol na dnešnom výsluchu, vie o čo sa jedná, nemôže vypovedať to, že peniaze odovzdával A. B., keď ich odovzdával E. F.. Ale nevie, ako si to následne rozdelili. Toto čo uviedol v zápisnici policajtovi, mu najprv uviedol po telefóne, potom prišiel za ním do Senice, túto zápisnicu, potom, čo si ju prečítal, podpísal.

Svedok E. A. uviedol že obžalovaného nepozná. V doobedňajších hodinách dostali info, že niekto v Plaveckom Podhradí na železničnej stanici niečo kradne, že niekto tam brúsi koľajnice. Išiel tam zozadu cez takú lesnú poľnú cestu. V polovici cesty videl 2 autá, jedno malo z boku také malé okno, on bol na vyššom aute, preto to dobre videl a cez to okno videl v tom aute železné podvaly. Zavolať na políciu, ktorá mu uviedla, že má uviesť ŠPZ, čo uviedol a popísať značky áut. Potom sa vrátil na železničnú stanicu a čakal na príchod polície. Polícia prišla, spísala to. Toto bolo jeden krát, potom takto isto bol aj druhýkrát. Zaparkoval pri vlakovej stanici, ako zaparkoval, odtiaľ vyšlo auto, išiel za tým autom, to auto bolo biele, zaznamenal si ŠPZ, volal políciu, tá mu povedala, aby sa zase vrátil na miesto, auto teda nenasledoval. Na otázku prokurátora, v akom časovom rozpätí to bolo keďže uviedol, že to bolo 2 razy, svedok uviedol, že presne nevie uviesť dátum, ten prvý krát to bolo koncom jari začiatok leta, druhý krát to bolo 2-3 mesiace, viac to nemohlo byť. Aké to boli autá si už nepamätá, všetko uviedol na polícii. Hlásenie, že sa niečo deje mohla dať bývalá železničiarka, ktorá býva pri železnici, je tam taký malý domček. Keď niekto reže koľajnice, to je veľký hluk, čiže to mohol nahlásiť hocikto. Svedok ďalej uviedol, že videl cez okienko železné podvaly stlačené, boli zohnuté do lievika, tak aby sa zmestili do auta. Podvaly sú také účko, nie je to rovný plech. Boli zohnuté tak, aby boli dlhé 1,3 m., Také zohnuté

sa už nedajú použiť na železnici. Na otázku obhajcu, aká je hrúbka železného podvalu, svedok uviedol, to on presne nevie. Svedok uviedol, že rez koľajnice videl, samotnú odrezanú koľajnicu nevidel. Ten rez bol rezaný karbobruskou, predpokladá že nie autogénom. Svedok uviedol, že koľajnica a dá odrezať veľkou železničiarskou rozbrusovačkou, za 2 minúty, obyčajnou rozbrusovačkou za 30 minút. Na otázku obhajcu, aké bolo to druhé auto ten prvý krát, čo videl, svedok uviedol, že prvé auto bolo dodávka s okienkom a druhé auto bolo Pickup. Ten druhý krát, čo tam bol, videl iba jedno auto a to nebolo ani jedno z tých predtým.

Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka E. A. zo dňa 25.10.2022 na č.l. 54 - 55, kde uviedol, že je zamestnaný ako traťmajster v žst. Devínska Nová Ves a pravidelne kontroluje železničné stanice, ich stav. Nakoľko začiatkom roka zaznamenali úbytok železničných súčastí zo železničnej stanice Plavecký Mikuláš, vykonával tam častejšie kontroly. Takúto kontrolu vykonával aj dňa 28.04.2022, 13:44 hod. ako prichádzal po príjazdovej ceste do žst. Plavecký Mikuláš, tak sa vyhýbal dvom autám, ktoré odchádzali z tejto stanice. Prvé auto bola dodávka G. a druhé auto bola Felícia G.. Keď prešli okolo neho, obzrel sa za týmito autami a v tej dodávke videl cez okno na zadných dverách, že tam má naložené plechové železničné podvaly. Z toho dôvodu sa otočil a išiel za nimi. Po ceste volal na 158 a opísal im, čo sa deje. Na ich pokyn sa vrátil na miesto a počkal na hliadku. Poslednú kontrolu vykonal dňa 19.04.2022 o 10:00 hod., od ktorej bolo odcudzených 100m koľajníc typu „A“, 32 ks železničných spojok typu „A“ a 24 ks oceľových podvalov.

Svedok k prečítanej výpovedi uviedol, že to čo uviedol na polícii bola pravda, bola to stanica Plavecký Mikuláš, dnes uviedol Plavecké Podhradie, ale sa pomyľil, to sú také rovnaké stanice.

Svedok E. F., uviedol že A. B. robil prerezávky v lese mimo dediny. Vie, že blízko bol hrad, povedal im, že tam sú staré plechy pohádzané. On a G. H. tam išli, A. B. im to na svojom aute išiel ukázať. Naložili to do dodávky, boli tam 2 dvojmetrové kusy starého železa hrdzavého. Po ceste im volal A. B., či mu nenaložia 2 ks motora, tak to naložili, išli do zberne. Tam im napísali sumu, ktorú im za to dajú, jemu to vyplatil ten F. a medzi sebou si to rozdelili. Bolo to napísané na papieriku kto koľko má. Potom v lese chodili pešo, nachádzali staré hrdzavé železo, mali toho plnú dodávku. Na otázku obhajcu, či zbieral s nimi obžalovaný A. B. ten železný šrot, svedok uviedol, že nezberal. Raz im to bol ukázať v tej oblasti. Oni tam boli iba raz s G. H.. Koľajnice do zberne nedoviezli určite viackrát, oni vozili motory, alebo on si chodil pre staré autá. Svedok uviedol, že v tom čase bol nezamestnaný, A. B. mu išiel ukázať to miesto v lese a hovoril mu že keď nemajú peniaze, nech idú do lesa pozbierať staré železo. Išli na dodávku. A. B. išiel na svojom osobnom aute im to ukázať, kde si to môžu pozbierať. Oni určite viackrát koľajnice do zberu nevozili, len vtedy našli tie dva kusy železa, to bolo staré, nebolo to plnené, ani rezané. A. B. mal zelený Pickup, ktorý šoféroval G. H., oni potom išli domov k A. B. nachystať motory, potom G. došiel za ním a zbierali železo. Potom išli smerom domov, po ceste naložili motory od A. B.. Ten bol doma, nachystal si to a potom im volal, že to môžu prísť naložiť. Do zberných surovín išli všetci traja, on, G. H. a A. B.. Aby aj A. B. videl, koľko peňazí dostane. A. B. zostal doma vtedy, keď išli zbierať staré železo do lesa, ale do zberných surovín išiel s nimi, on predtým zle pochopil otázku.

Svedok G. H. uviedol že A. B. došiel z práce, hovoril im, že vie o starých sudoch, pletivách, že ich tam zavedie. Išli každý sám na svojom aute, bolo to smerom na Rohožník, blízko bola zrúcanina. A. B. im to ukázal a on sa vrátil domov. Oni chodili pešo krížom cez les, zbierali staré železo, vo výmole našli 2 ks starého železa. Všetko naložili do auta a išli smerom na Senicu. Po ceste volal A. B., že či mu nenaložia auto motory. Prišli, naložili tie motory a išli do kovošrotu, tam im to zvážili, vyplatili im peniaze a išli domov. Na otázku obhajcu, či ich obžalovaný doviezol do železničnej stanice, svedok uviedol, že nie, bolo to pod hradom, boli tam už len také rozpadnuté múry bez strechy. A. B. nebral železo, on išiel domov na svojom osobnom aute. Myslí si, že BMW. Na otázku prokurátora na akých autách tam išli, keď im to išiel A. B. ukázať, svedok uviedol, že na dodávke a na menšom Pickupe a A. B. išiel na svojom BMW. Dodávka bola červená a Pickup bol takej tmavšej farby do zelena. A. B. mal biele BMW. Po príchode ako im A. B. ukázal, on odišiel a oni chodili po lese, vykopávali staré sudy. Našli v takom výmole také 2 ťažké kusy kovu. A. B. im to tam v lese ukázal, že tu to je, tu sa to má nakladať, povedal, že má prácu doma s autovrakmi a išiel domov autom. On tam ostal aj s E. F., nikam nešiel, oni tam zbierali po lese to staré železo. Potom sadli do áut, do tých dvoch, našli ešte tie 2 kusy železa, naložili ich a išli na Senicu. Na otázku prokurátora či keď sa vracali do Senice si všimli niečo atypické, či stretali nejaké auto, svedok uviedol, že vie, že za nimi išlo nejaké biele auto, bola to chvília, potom sa otočilo a išlo naspäť.

Svedkyňa - splnomocnená zástupkyňa poškodeného G. J. K. na hlavnom pojednávaní dňa 09.11.2023 k veci uviedla, že obžalovaného nepozná. K samotnému skutku sa vyjadriť nevie. Nebola pri vyšetrovaní na mieste činu. Vie sa vyjadriť len k výške škody, ktorú si poškodená organizácia Železnice Slovenskej republiky uplatňuje, teda v zmysle odborného vyjadrenia zo dňa 19.05.2022 si uplatňujú škodu vo výške 2.179,98 €, škoda pozostáva z materiálnej škody a výkonu zamestnancov.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka L. C. zo dňa 21.10.2022 na č.l. 41-42, kde uviedol, že E. F. je jeho bratranec, býva v C. u A. B.. E. ho oslovil niekedy začiatkom tohto roku, aby si napísal na seba jedno auto, že mu dá za to 50,-€. On v tej dobe peniaze potreboval a tak s tým súhlasil. Napísal na seba auto, bol to Citroen Jumper červenej farby, pričom mal na boku na zadnej strane biely trojuholník a taktiež malo to auto taký istý trojuholník na zadných dverách kufru. Napísal mu splnomocnenie a on si to auto už prihlásil, dal mu 50,-€, ako sa dohodli a už to auto viac nevidel, na čo to auto používal, nevie uviesť.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu č.l. 8 súd zistil, že dňa 28.04.2022 v čase od 15:30 do 16:00 hod. príslušníci oddelenia železničnej polície Policajného zboru Bratislava vykonali obhliadku pri budove bývalého depa v žst. Plavecký Mikuláš z ktorej vyplynulo, že na sa tam na viacerých miestach nachádzali zrezané koľajnice. Uvedené zistenia sú zadokumentované vo fotodokumentácii na čl. 56 – 61.

Z evidenčnej karty vozidla č.l. 14 súd zistil, že vozidlo EVČ: G. značky Citroen Jumper, červenej farby je evidované na vlastníka a držiteľa L. C..

Z odborného vyjadrenia k výške škody na č.l. 10 súd zistil, že ŽSR vznikla celková škody 2.179,98 € a to odcudzením súčastí výhybky č. 2 a 3. na nepoužívanej trati v dopravni Plavecký Mikuláš.

Súd z výpisu zo Zberných surovín č.l. 69-70 zistil, že dňa 19.04.2022 bolo prijaté 1000 kg ťažkého starého upraveného šrotu >4mm –D13/E3 v hodnote 350,-€.

K výroku o vine a k právnej kvalifikácii skutku

Súd v prvom rade konštatuje, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že odsúdení E. F. a G. H. odcudzili v čase od 10:00 hod dňa 19.04.2022 do 13:45 hod dňa 28.04.2022 v železničnej stanici E. G. v okrese Malacky, kovový materiál, konkrétne koľajnice typu a o dĺžke 80 m, srdcovky JSR-A v počte 2 ks, prídružnice v tvare A v počte 4 ks, spojky ploché v tvare A v počte 32 ks a to tak, že ich demontovali a naložili do dodávky zn. Citroen Jumper s ev. č. G. a následne tento kovový materiál odovzdali v zberných surovinách. Tieto skutočnosti považuje súd za nesporné, nakoľko vyplývajú z trestného rozkazu zo dňa 25.01.2023, právoplatného u odsúdených E. F. a G. H. dňa 09.02.2023. Sporným medzi stranami, a podstatou dokazovania na hlavnom pojednávaní, bolo to, či sa predmetného skutku (odcudzenia uvedeného kovového materiálu) dopustil aj obžalovaný A. B..

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo i v ich súhrne (a vzájomnej súvislosti) podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku, kedy súd musel dôkladne vyhodnocovať najmä výpovede hlavných aktérov skutku (obžalovaného a svedkov E. F. a G. H.) a aj za pomoci ďalších dôkazov zisťovať, či je možné vysloviť nepochybnú istotu o niektorej z predložených verzií, vychádzajúc aj z ostatných trestnoprávne relevantných zásad, dospel súd bez rozumných pochybností k záveru, že skutok sa odohral tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, teda, že zo strany obžalovaného spolu s odsúdenými E. F. a G. H. išlo o spoločné konanie, ktorým si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu. Súd k tejto nepochybnéj istote, vyjadrenej vo výrokovej časti rozsudku, dospel a to na podklade nasledovných, nižšie v odôvodnení tohto rozsudku, uvedených konkrétnych skutočností a argumentov a právnych úvah.

Obžalovaného v prvom rade usvedčuje jeho výpoveď z prípravného konania, ktorý sa sám dobrovoľne ku skutku priznal v zápisnici o výsluchu obvineného dňa 03.08.2022, pred ktorou bol riadne poučený, neodmietol vypovedať a vypovedal a takúto výpoveď bolo možné v konaní pred súdom riadne použiť. Vo výsluchu v prípravnom konaní podrobne popísal ako oslovil E. F. a G. H.. Na miesto išli dvomi autami, on išiel PickUpom a oni dvaja na dodávke Citroene. Popísal aj ako naložili dva kusy koľajníc. Pri odchode z miesta činu si pamätal, že sa vyhýbali bielej dodávke, ktorá išla za nimi a potom sa

otočila. Popísal aj to ako sa zastavil u seba doma naložil motory z áut a spolu išli do zberne surovín. Ďalej si pamätal aj to, koľko odovzdali železa asi 1000 kg a dostali za to 350,- Eur. Jeho výpoveď potvrdzuje aj výpoveď svedka F. I., ktorý si pamätal, že dňa 19.04.2022 prišli obžalovaný A. B. ako aj odsúdení G. H. a E. F. a priniesli okrem iného železného šrotu aj železá pochádzajúce zo železnice. Z potvrdenia vydaného zbernými surovinami vyplynulo, že celkovo dňa 19.04.2022 bolo odovzdaného 1000 kg ťažkého starého upraveného šrotu. Výpoveď obžalovaného z prípravného konania potvrdzuje aj svedok E. A., ktorý popísal, že keď prichádzal na miesto vyhýbal sa dvom autám, bielej dodávke a červenej felícií, čo korešponduje s tým, čo uviedol obžalovaný. Dokonca si pamätal, že jedno auto malo malé okienko, cez ktoré bolo vidno železné podvaly. Svedok E. A. vo výsluchu v prípravnom konaní uviedol aj EČV vozidla G. XXXXX, pričom z evidenčnej karty vozidla je zrejmé, že vozidlo patrilo L. C., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že auto na neho napísal obžalovaný A. B. a tento ho aj používal. Používanie uvedeného motorového vozidla nenamietal ani sám obžalovaný.

Čo sa týka výpovedí svedkov E. F. a G. H., títo vo svojich výsluchoch potvrdili, že namieste činu boli a železo len „zbierali“, dokonca potvrdili aj to, že naložili dvoj metrové kusy železa. Uvedli, že obžalovaný A. B. s nimi železo nezberal, len im to ukázal a išiel domov, pričom následne sa uňho zastavili, aby naložili motory z autovrakov. Informácie z ich výsluchov sa zhodujú s tým, čo uviedol obžalovaný v prípravnom konaní okrem skutočnosti, že s nimi obžalovaný na mieste zotrval, železo spolu naložili a išli dvomi autami spolu preč. Výpoveď obžalovaného pred súdom ako aj výpovede svedkov E. F. a G. H. v časti ohľadom prítomnosti obžalovaného na mieste činu súd vyhodnotil ako nevieryhodné so snahou zbavenia viny obžalovaného a popretie jeho účasti na skutku. Okrem toho je to v rozpore s tým, čo uviedol svedok E. A., ktorý jednoznačne potvrdil, že ako prichádzal na železničnú stanicu, odchádzali odtiaľ dve motorové vozidlá s EČV G. XXX H. (vozidlo používané obžalovaným) a EČV G.. Nie je podstatné, či aj reálne sám obžalovaný železo zbieral, resp. vykopával alebo či to robili svedkovia G. H. a E. F., nakoľko odcudzenia železa sa zúčastnil bol prítomný pri celom skutku. Čo a týka tvrdenia obžalovaného, že to čo uviedol vo výsluchu v prípravnom konaní je hlúposť, že zápisnicu rýchlo podpísal, aby mohol ísť preč, súd uvádza, že tomuto tvrdeniu obžalovaného neveril. Nie je možné, aby policajti vykonávajúci výsluch „vymysleli“ detaily skutku (ktoré mu obvinený ani nepovedal), tieto zapísal a následne ich dal podpísať obvinenému.

Z uvedených skutočností súd uzatvára, že obžalovaný A. B. spolu s odsúdenými E. F. a G. H. si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu. Čo sa týka viny obžalovaného A. B., z takto vykonaného dokazovania, bolo tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, bez rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný, ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt, svojim priamym úmyselným konaním ohrozil záujem chránený Trestným zákonom spočívajúci vo vlastníctve veci, jej držbe, resp. faktickej dispozícii vecou. Obžalovaný musel vedieť, že koľajnice, ktoré sa nachádzali pri nepoužívanej železničnej stanici sa nesmú zo zeme vykopávať, že nejde o „voľne pohodené“ železo, ktoré sa môže zbierať. Zo strany obžalovaného došlo k prisvojeniu si cudzej veci spoločným konaním tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu. Obžalovaný A. B. teda spoločným konaním odňal vec z dispozície vlastníka (poškodenej spoločnosti), bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou (§ 130 ods. 4 Trestného zákona), a to tým že sa jej zmocnil, teda odňal vec z faktickej moci poškodenej spoločnosti, ktorá nad ňou túto moc má a tým vytvoril vo vonkajšom svete taký stav, ktorým skutočnému vlastníkovi - poškodenej spoločnosti fakticky znemožňuje dispozíciu s jej vecou, pričom zároveň umožňuje výkon takejto dispozície pre seba (R 21/1972). Zároveň došlo k naplneniu kvalifikačného znaku - spôsobenie malej škody, nakoľko páchatel' odcudzil vec v hodnote 2.179,98 €; škodou malou sa pritom rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- € (§ 125 ods. 1 prvá veta Trestného zákona). Ako formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona bol prejednávaný prečin posúdený z dôvodu, že k jeho spáchaniu došlo spoločným konaním všetkých troch teda obžalovaného a dvoch odsúdených (spolupáchatelia), pričom platí, že každý z nich zodpovedá, ako keby trestný čin spáchal sám. Pri spolupáchatel'stve sa vyžaduje spoločný úmysel spolupáchatel'ov, zahŕňajúci tak ich spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa (porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom).

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného A. B. ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom priamy úmysel zahŕňa všetky znaky objektívnej stránky, vrátane prisvojenia, pretože obžalovaný chcel odňalť vec z dispozície poškodeného bez jeho súhlasu, vedel, že nejde o železo, ktoré je voľne pohodené v lese a že musí patriť železniciam (keďže išlo po koľajnici), zároveň z jeho konania vyplýva zrejmy úmysel, že odvozom do zberných surovín, nakladal s vecou ako

s vlastnou, teda skutočnému vlastníkovi znemožnil dispozíciu s jej vecou, pričom zároveň chcel umožniť výkon takejto dispozície (aj) pre seba.

K výroku o treste

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd pri ukladaní trestov obžalovanému A. B. vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 212 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí až na 2 roky. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z odpisu registra trestov obžalované A. B. súd zistil, že obžalovaný bol celkovo 9 krát odsúdený, pričom v 7mich prípadoch sa naňho hľadí ako keby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/81/2021, právoplatného dňa 31.01.2022 bol obžalovaný odsúdený pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pričom mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody na 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Skúšobná doba začala plynúť od 01.02.2022 a plynie do 01.02.2024. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 0T/53/2023 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 120 hodín, za skutok, ktorý spáchal dňa 10.08.2023, pričom vo vzťahu k skutku, ktorý je predmetom tejto obžaloby nejde o súbeh, keďže skutok spáchal až po doručení trestného rozkazu v tomto konaní (trestný rozkaz zo dňa 25.01.2023, sp.zn. 7T/63/2022 mu bol doručený dňa 31.01.2023). V registri priestupkov má obžalovaný evidovaných 7 priestupkov dopravného charakteru a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Následne súd pri ukladaní trestu zvažoval všetky hľadiská pre ukladanie trestu a jeho výmery. Obligatorne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zároveň nezistil ani priťažujúcu okolnosť. K úprave trestnej sadzby teda neprišlo.

Vzhľadom na to, že sa obžalovaný dopustil stíhaného prečinu dňa 19. apríla 2022, je zrejmé, že ide o recidívu, teda že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia. Pri ukladaní druhu trestu bolo tiež nevyhnutné vychádzať zo skutočnosti, že ak sa páchatel dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia, nie je možné mu už uložiť opätovne podmienkový trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona). Preto súd dospel k záveru, že vzhľadom na recidívu obžalovaného (opakované páchanie trestnej činnosti), ktorej sa dopustil potom, čo už bol právoplatne odsúdený (stíhaného skutku sa dopustil dva a pol mesiaca po predchádzajúcom odsúdení), je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko prevýchovný podmienkový trest odňatia slobody celkom zjavne nevedol u obžalovaného k náprave a preto by pre nápravu obžalovaného nebol postačujúci ani samostatný alternatívny trest. Aj napriek tomu, že v rámci 7 odsúdení sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený je potrebné uviesť, že mu bol v rámci týchto odsúdení ukladané aj alternatívne tresty povinnej práce ale aj nepodmienečný trest odňatia

slobody. Z uvedeného je zrejmé, že na obžalovaného nemali alternatívne tresty požadovaný vplyv a neodradili ho od páchania trestnej činnosti. Na základe vyššie uvedeného súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody a to pri spodnej hranici trestnej sadzby tri mesiace, nakoľko má za to, že takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, dokazovaním bolo preukázané, že trestným činom bola spôsobená poškodenému Železnice Slovenskej republiky, IČO: 31 364 501, so sídlom Klemensova 8, Bratislava škoda odcudzením kovového materiálu, konkrétne koľajníc typu A v dĺžke 80 m, srdcoviek JSR-A v počte 2 ks, pridrzníc v tvare A v počte 4 ks, spojok plochých v tvare A v počte 32 ks. Na základe odborného vyjadrenia bola predmetná škoda stanovená na výšku 2.179,89 €, čo potvrdil i splnomocnenec poškodeného a takúto výšku škody vo výške 2.179,89 € si riadne a včas uplatnil a napokon výška škody nebola nikým namietaná. Preto súd zaviazal obžalovaného nahradiť túto škodu spôsobenú trestným činom.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.